

108

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 6 maja 1964 r.

w sprawie obliczania podstawy wymiaru kolejowej renty dla pracowników kolejowych i ich rodzin.

Na podstawie art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz art. 42 ust. 2 dekretu z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 55, poz. 273) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru kolejowej renty dla pracownika kolejowego stanowi osiągnięty w zatrudnieniu na kolei przeciętny miesięczny zarobek określony w art. 10 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru renty (Dz. U. z 1956 r. Nr 59, poz. 280 i z 1958 r. Nr 26, poz. 113) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Za zarobek osiągnięty w zatrudnieniu na kolei uważa się również zarobek osiągnięty w zatrudnieniu określonym w art. 6 i art. 41 ust. 3 i 5 dekretu z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 55, poz. 273).

3. Przy równoczesnym zatrudnieniu w kilku zakładach pracy przyjmuje się za podstawę wymiaru kolejowej renty tylko zarobki osiągnięte w zatrudnieniu na kolei.

§ 2. Podstawę wymiaru kolejowej renty rodzinnej stanowi zależnie od wniosku zainteresowanego:

- 1) zarobek, od którego została obliczona renta zmarłego, albo
- 2) przeciętny miesięczny zarobek ustalony według zasad określonych w § 1.

§ 3. 1. Jeżeli z tytułu renty przysługuje świadczenie w naturze tego samego rodzaju, jakie przysługiwało w czasie zatrudnienia pracownika, do podstawy wymiaru renty nie wlicza się wartości świadczeń, do których osoba uprawniona do renty starczej lub inwalidzkiej albo choćby jedna z osób uprawnionych do renty rodzinnej zachowuje nadal prawo.

2. Za świadczenie w naturze w rozumieniu ust. 1 uważa się również ekwiwalent pieniężny wypłacany pracownikowi lub renciście zamiast części lub całego świadczenia w naturze.

§ 4. 1. Przy zamianie kolejowej renty starczej na kolejową rentę inwalidzką albo kolejowej renty inwalidzkiej na kolejową rentę starczą za podstawę wymiaru przyznawanej renty przyjmuje się:

- 1) podstawę wymiaru renty należnej przed zgłoszeniem wniosku o zamianę albo
- 2) przeciętny miesięczny zarobek określony w § 1, jeżeli zostały spełnione wszystkie warunki wymagane do przyznania nowej renty i jeżeli jest to korzystniejsze dla zainteresowanego.

2. Jeżeli przy zamianie renty za podstawę wymiaru renty przyjmuje się zarobek, który stanowił podstawę wymiaru renty należnej przed zgłoszeniem wniosku o zamianę (ust. 1 pkt 1), to nowo przyznana renta ustala się według zasad określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin w przypadkach, gdy za podstawę wymiaru przyjęto — zgodnie z art. 35 ust. 3 dekretu z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin — zarobki niekolejowe.

§ 5. Wysokość zarobków osiągniętych przez pracownika ustala się na podstawie zaświadczenia tego zakładu pracy, który wypłacał pracownikowi wynagrodzenie.

§ 6. Podstawa wymiaru renty nie może wynosić mniej niż 500 zł.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 października 1957 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru kolejowej renty dla pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 54, poz. 268).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Komunikacji: P. Lewiński